സംഗമയുഗം – ആനന്ദ കാഴ്ചകളുടെ യുഗം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ചെറുതും വലുതുമായ തന്റെ ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരെ കാണുകയായിരുന്നു. സംഗമയുഗത്തിൽ മാത്രമാണ് ഇത്രയും വലുതിലും വലിയവരായ ചക്രവർത്തിമാരുടെ സഭ കൂടാറുള്ളു. മറ്റൊരു യുഗത്തിലും ഇത്രയും ചക്രവർത്തിമാരുടെ സഭ ഉണ്ടാവാറില്ല. ഈ സമയത്ത് മാത്രമാണ് ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരുടെ സഭ എന്നോ സ്വരാജ്യ സഭ എന്നോ പറയൂ – എല്ലാവരും കാണുന്നില്ലേ. ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കുന്നതും മാനിക്കുന്നതും എന്താണ് – ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഈ ശരീരത്തിന്റെ അധികാരികളായ ശുദ്ധ ആത്മാക്കൾ ആണ്. ആരാണ് ആത്മാവ്? ഉടമസ്ഥൻ, സ്വരാജ്യ അധികാരി. ചെറുതിലും ചെറിയ കുട്ടിയും മാനിക്കുന്നതിതാണ് – ഞാൻ ചക്രവർത്തിയാണ്. ചക്രവർത്തിമാരുടെ ഈ സഭ അഥവാ സ്വരാജ്യ സഭ എത്ര വലുതാണ്. ചക്രവർത്തിമാരുടെയും ചക്രവർത്തിമാരെ, അഥവാ രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ – വർത്തമാനത്തിലെയും ഭാവിയിലെയും രാജാക്കന്മാരെ കണ്ട് അഥവാ സർവ്വ ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരെ കണ്ട് എത്ര ഹർഷിതനായിരിക്കും. ലക്ഷക്കണക്കിനു കുട്ടികൾ ചക്രവർത്തിമാരായിട്ടുള്ള ഒരച്ഛൻ മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമോ! ആരോടു ചോദിച്ചാലും എന്തു പറയും? കൊച്ചു കുട്ടിയും പറയും ”ഞാൻ ലക്ഷ്മി – നാരായണനാകും”, എല്ലാവരും അങ്ങനെയല്ലേ കരുതുന്നത്. ഈ രാജാ കുട്ടികളെക്കുറിച്ച് അച്ഛന് അഭിമാനം തോന്നുകയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവർക്കും ഈശ്വരീയമായ ലഹരിയുണ്ട് – ഞങ്ങളും രാജ കുടുംബത്തിലേതാണ്. രാജവംശത്തിലേതാണോ? അപ്പോൾ ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ഓരോ ഓരോ കുട്ടിയെയും നോക്കുകയായിരുന്നു. ബാബക്ക് എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരായ കുട്ടികളാണുള്ളത്. ഓരോ കുട്ടിയും ഭാഗ്യവാനാണ്. ഒപ്പം തന്നെ സമയത്തിന്റെ സഹയോഗമുണ്ട് കാരണം ഈ സംഗമയുഗം എത്ര ചെറുതാണോ അത്രയും വിശേഷതകൾ നിറഞ്ഞ യുഗമാണ്. സംഗമയുഗത്തിലുള്ള പ്രാപ്തികൾ മറ്റൊരു യുഗത്തിലും ഉണ്ടാവില്ല. സംഗമയുഗം ആനന്ദ കാഴ്ചകളുടെ യുഗമാണ്. ആനന്ദം തന്നെ ആനന്ദമാണ് അല്ലേ. കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാബയോടൊപ്പം ആനന്ദത്തോടു കൂടി കഴിക്കും. നടക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബയുടെ കൈയ്യിൽ കൈ കൊടുത്ത് നടക്കും. ജ്ഞാനാമൃതം കുടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജ്ഞാനദാതാവായ ബാബയോടൊപ്പം കുടിക്കും. കർമ്മം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനായ ബാബയോടൊപ്പം നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി ചെയ്യും. ഉറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഓർമ്മയാകുന്ന മടിത്തട്ടിൽ കിടന്നുറങ്ങും. എഴുന്നേറ്റാലോ ഭഗവാനുമായി ആത്മീയ സംഭാഷണമായി. മുഴുവൻ ദിനചര്യയിൽ ഞാനും ബാബയും മാത്രം. ബാബയുണ്ടെങ്കിലോ പാപമില്ല. പിന്നെ എന്തുണ്ടായിരിക്കും – ആനന്ദം തന്നെ ആനന്ദം മാത്രം. ബാപ്ദാദ നോക്കുകയായിരുന്നു എല്ലാ കുട്ടികളും ആനന്ദത്തിലാണോ കഴിയുന്നത്. ഈ കൊച്ചു ജന്മം എടുത്തതു തന്നെ ആനന്ദം ആഘോഷിക്കുന്നതിനാണ്. കഴിക്കൂ, കുടിക്കൂ, ഓർമ്മയുടെ ആനന്ദത്തിലിരിക്കൂ. ഈ അലൗകിക ജന്മത്തിന്റെ ധർമ്മം അതായത് ധാരണ ”ആനന്ദ” മാണ്. ദിവ്യ കർമ്മമായ സേവനത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ കഴിയണം. ജന്മത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ ആനന്ദത്തിൽ കഴിയുക, മുഴുവൻ വിശ്വത്തെയും സർവ്വ ആനന്ദങ്ങളുള്ള ലോകമാക്കി മാറ്റുക എന്നാണ്. അപ്പോൾ പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രി വരെ സർവ്വ ആനന്ദ കാഴ്ചകളിൽ അല്ലേ കഴിയുന്നത്. രാവും പകലും ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരായിട്ടല്ലേ ഇരിക്കുന്നത്. കേട്ടോ ഇന്ന് വതനത്തിൽ എന്താണ് കണ്ടതെന്ന് – ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരുടെ സഭ. ഓരോ ചക്രവർത്തിയും തന്റെ ഓർമ്മയാകുന്ന ആനന്ദത്തിൽ ബാബയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനധാരിയും സ്മൃതിയുടെ തിലകം തൊട്ട തിലകധാരിയുമായിരുന്നു. ശരി. ഇന്ന് മിലന ദിവസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ചക്രവർത്തിമാരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാൻ വന്നു. ശരി.

കൊച്ചു ആൺകുട്ടികളോട് :– എല്ലാ കുട്ടികളും സ്വയത്തെ മഹാൻ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണോ പഠിക്കുന്നത്, കളിക്കുന്നത്, നടക്കുന്നത്? ഞങ്ങൾ മഹാത്മാക്കളാണ് – സദാ ഈ സന്തോഷത്തിലിരിക്കൂ, ലഹരിയുണ്ടാകണം – ഞങ്ങൾ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ഭഗവാന്റെ കുട്ടികളാണ്. ഭഗവാനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എവിടെയാണ്? ചിലർ പറയും ഞങ്ങളെയും ഭഗവാന്റെ മുന്നിൽ എത്തിക്കൂ, എങ്കിൽ നിങ്ങളെ കൊണ്ടത് സാധിക്കുമോ? എല്ലാവരും ഭഗവാന്റെ കുട്ടികളാണെങ്കിൽ ഭഗവന്റെ കുട്ടികൾ തമ്മിൽ തല്ലാറില്ലല്ലോ അല്ലേ? ചഞ്ചലത കാണിക്കാറുണ്ടോ? ഭഗവാന്റെ കുട്ടികൾ യോഗികൾ അല്ലേ, പിന്നെ ഈ ചാഞ്ചല്യം കാണിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? സദാ സ്വയത്തെ മഹാൻ ആത്മാവ്, യോഗി ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കൂ – അപ്പോൾ ആരായി തീരും? ലക്ഷ്മി – നാരായൺ രണ്ടും ഒരുമിച്ചാകുമോ? അതോ ഇടയ്ക്ക് ലക്ഷ്മിയും ഇടയ്ക്ക് നാരായണനുമാകുമോ? ലക്ഷ്മിയാകുവാൻ ഇഷ്ടമാണോ? ശരി. സദാ നാരായണനാകണമെങ്കിൽ

സദാ ശാന്ത യോഗി ജീവിതത്തിൽ കഴിയണം, ദിവസവും രാവിലെ തീർച്ചയായും ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറയണം. വൈകി എഴുന്നേൽക്കുക, പെട്ടെന്ന് റെഡിയായി ഇറങ്ങി പോവുക – അങ്ങനെയായിരിക്കരുത്. മൂന്നു മിനിറ്റ് ഓർമ്മയിലിരുന്ന് തീർച്ചയായും ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറയണം, സംസാരിക്കണം, പിന്നെ തയ്യാറാകണം. ഈ കാര്യം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കരുത്. ഭക്ഷണം ഓർമ്മയിലുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറയണമെന്ന് ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കും. ഗുഡ്മോർണിംഗ് പറഞ്ഞതിനു ശേഷം ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. ജ്ഞാനവും പഠിപ്പും ഓർമ്മിക്കൂ, നല്ല ഗുണങ്ങൾ ധാരണ ചെയ്യുമെങ്കിൽ വിശ്വത്തിൽ നിങ്ങൾ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങളായി മാറി സുഗന്ധം പരത്തും. റോസാ പുഷ്പങ്ങൾ സദാ വിടർന്നിരിക്കുകയും സദാ സുഗന്ധം പരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള സുഗന്ധ പുഷ്പങ്ങൾ അല്ലേ. സദാ സന്തോഷമായിട്ടാണോ ഇരിക്കുന്നത് അതോ ഇടയ്ക്ക് കുറച്ചു ദു:ഖം വരാറുണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ ആണോ ദു:ഖമുണ്ടാകുന്നത്, അതോ അച്ഛനും അമ്മയും എന്തെങ്കിലും പറയുമ്പോൾ ആണോ ദു:ഖമുണ്ടാകുന്നത്. അച്ഛനെയും അമ്മയെയും കൊണ്ട് ഒന്നും പറയിപ്പിക്കാതിരിക്കൂ. മാലാഖമാർ നടക്കുന്നതു പോലെ നടക്കൂ. മാലാഖമാർക്ക് ശബ്ദമില്ല. മനുഷ്യർക്ക് ശബ്ദമുണ്ട്. നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മൺ സോ ഫരിസ്ഥകൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കരുത്. നിങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട് എന്നു പോലും ആർക്കും മനസ്സിലാകരുത്. കഴിക്കൂ കുടിക്കൂ നടക്കൂ – മാലാഖയായി മാറി. ബാപ്ദാദ എല്ലാ ആൺകുട്ടികൾക്കും വളരെ വളരെ ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. വളരെ നല്ല കുട്ടികളാണ്, സദാ നല്ലവരായി കഴിയണം. ശരി.

പെൺകുട്ടികളോട് :– കുമാരി ജീവിതത്തിന്റെ മഹിമ എന്താണ്? കുമാരിമാരെ എന്തുകൊണ്ടാണ് പൂജിക്കുന്നത്? പവിത്ര ആത്മാക്കളാണ്. അപ്പോൾ എല്ലാ പവിത്ര ആത്മാക്കളും ഓർമ്മയിലിരുന്ന് മറ്റുള്ളവരെയും പവിത്രമാക്കാനുള്ള സേവനത്തിൽ കഴിയുന്നവരല്ലേ. ചെറുതാകട്ടെ വലുതാകട്ടെ ബാബയുടെ പരിചയം കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമല്ലോ. കൊച്ചു കുട്ടികൾക്കും നല്ല പ്രഭാഷണം ചെയ്യാം. ബാപ്ദാദ ഏറ്റവും ചെറുതിലും ചെറിയ കുമാരിയോട് സ്റ്റേജിൽ കയറി പ്രഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതിനു തയ്യാറാകുമോ? സങ്കോചമുണ്ടാവില്ലല്ലോ അല്ലേ. ഭയപ്പെടുമോ. സദാ സ്വയത്തെ വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും മംഗളം ചെയ്യുന്ന വിശ്വമംഗളകാരി ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കൂ. നാട്ടുംപുറത്തെ സാധാരണ കുമാരിമാരല്ല, ശ്രേഷ്ഠ കുമാരിമാരാണ്. ശ്രേഷ്ഠ കുമാരി ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം ചെയ്യും അല്ലേ. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ കാര്യം ബാബയുടെ പരിചയം കൊടുത്ത് ബാബയുടെതാക്കി മാറ്റലാണ്. ലോകത്തിലുള്ളവർ അലയുകയാണ്, അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയാണ് – നിങ്ങളാണെങ്കിലോ ആളാരാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു, നേടി കഴിഞ്ഞു, എത്ര ഭാഗ്യശാലികളാണ്, ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ഭഗവാന്റേതായി മാറി, ഇതിലും വലിയ ഭാഗ്യം ഇനി വേറേ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ? സദാ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ ആത്മാവാണെന്ന സന്തോഷത്തിലിരിക്കൂ. ഈ സന്തോഷം അപ്രത്യക്ഷമായാൽ പിന്നെ ഇടയ്ക്ക് കരയും, ഇടയ്ക്ക് ചഞ്ചലത (ഇളക്കം) കാണിക്കും. സദാ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിൽ കഴിയൂ, ലൗകിക മാതാ പിതാക്കളും പറയുന്നത് അനുസരിക്കൂ. സദാ പാരലൗകിക അച്ഛന്റെ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ, അപ്പോഴേ ശ്രേഷ്ഠ കുമാരിയാകുവാൻ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് സദാ സ്വയത്തെ ശ്രേഷ്ഠ കുമാരിയെന്നും പൂജ്യ കുമാരിയെന്നും മനസ്സിലാക്കൂ. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജിക്കപ്പെടുന്ന ശക്തികൾ തന്നെയല്ലേ! ഓരോ കുമാരിക്കും വളരെ വലിയ കാര്യം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. വിശ്വ പരിവർത്തനത്തിനു നിമിത്തമാകുവാൻ സാധിക്കും. വിശ്വപരിവർത്തന കാര്യം ബാപ്ദാദ കുട്ടികൾക്കാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സദാ ബാബയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും ഓർമ്മയിലിരിക്കൂ. വിശ്വപരിവർത്തനമാകുന്ന സേവനം ചെയ്യും മുൻപ് സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. പഴയ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും തീർത്തും മാറി ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണെന്നും പവിത്ര ആത്മാവാണെന്നും മഹാൻ ആത്മാവാണെന്നും ഭാഗ്യവാൻ ആത്മാവാണെന്നുമുള്ള ഓർമ്മയിലിരിക്കൂ. ഈ കാര്യം സ്കൂളിലോ കോളേജിലോ എത്തിയാൽ മറക്കില്ലല്ലോ അല്ലേ. കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവം വരുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ. ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷണം വരുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ. കുറച്ചു ബിസ്ക്കറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ ഐസ്ക്രീം കഴിച്ചാലോ – എന്നുള്ള ഇച്ഛയൊന്നും ഇല്ലല്ലോ അല്ലേ. സദാ ഓർമ്മയിൽ പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണം അതായത് ബ്രഹ്മാ ഭോജനം കഴിക്കുന്നവർ അല്ലേ – ഉറപ്പാണല്ലോ അല്ലേ. നോക്കണേ അവിടെ പോയി കൂട്ടുകെട്ടിൽ പെട്ടു പോകരുത്. കുമാരിമാർക്ക് എത്ര ഭാഗ്യം നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോ അത്രയും നേടുവാൻ സാധിക്കും. കുട്ടിക്കാലം മുതൽ സേവനത്തിന്റെ ലഹരിയിലിരിക്കൂ. പഠിപ്പൊക്കെ പഠിച്ചോളൂ ഒപ്പം തന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാനും പഠിക്കൂ. കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ സമർത്ഥരാവുകയാണെങ്കിൽ വലുതാകുമ്പോൾ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകുവാൻ സാധിക്കും. സ്ഥാപനയുടെ കാലത്തും കൊച്ചു കൊച്ചു കുട്ടികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്, അവർ നോക്കൂ എത്ര സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സമർത്ഥരാകണം. നാളത്തെ ഭാഗ്യമാണ്. നാളെ ഭാരതം സ്വർഗ്ഗമാകുമ്പോൾ നാളത്തെ ഭാഗ്യശാലികൾ നിങ്ങളാണ്. ആരു തന്നെ നിങ്ങളെ കണ്ടാലും ഇങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടണം – ഇവർ സാധാരണക്കാരല്ല,

വിശേഷ കുമാരിമാരാണ്.

മറ്റു പഠിത്തങ്ങൾ പഠിക്കുമ്പോഴും മനസ്സിന്റെ താത്പര്യം ജ്ഞാനം പഠിക്കുന്നതിലായിരിക്കണം. പഠിത്തത്തിനു ശേഷം എന്താണ് ലക്ഷ്യം? ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവായി മാറി ശ്രേഷ്ഠ കാര്യം ചെയ്യണമെന്നാണോ? ജോലിയാകുന്ന കുട്ട എടുത്ത് തലയിൽ വയ്ക്കണമെന്ന് ഇല്ലല്ലോ അല്ലേ. എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് വേറേ കാര്യം. അച്ഛനമ്മമാർക്ക് വരുമാനമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അത് നിവൃത്തികേടാണ്. പക്ഷെ സ്വന്തം വർത്തമാനവും ഭാവിയും സദാ ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം. എന്താണ് പ്രയോജനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത് ? ഈ ജ്ഞാനമാകുന്ന പഠിപ്പ് 21 ജന്മത്തേക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും, അതുകൊണ്ട് നിമിത്തമാത്രം ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടി വന്നാലും മനസ്സിന്റെ താത്പര്യം ബാബയോടും സേവനത്തോടുമായിരിക്കണം. എല്ലാവരും വലംകൈയ്യായി മാറണം ഇടംകൈ ആകരുത്. ഇത്രയും പേർ വലംകൈകളായി തീർന്നാൽ വിനാശം ഇതാ ഇപ്പോൾ നടക്കും. ഇത്രയും ശക്തികൾ വിജയത്തിന്റെ കൊടിയുമായി വന്നാൽ രാവണ രാജ്യത്തിന്റെ സമയം ദാ, ഇപ്പോൾ സമാപ്തമാകും. ബ്രഹ്മാകുമാരി ആകാനാണെങ്കിൽ ഈ ഡിഗ്രി എന്തു ചെയ്യുവാനാണ്? നിമിത്ത മാത്രം ജനറൽ നോളേജ് കൊണ്ട് ബുദ്ധി വിശാലമാകുന്നതിന് ഈ പഠിപ്പ് പഠിച്ചാൽ മതി. അത് മനസ്സിന്റെ താത്പര്യത്തോടെ ആയിരിക്കരുത്. ഈ വർഷം ഈ ഡിഗ്രി എടുക്കാം, അടുത്ത വർഷം ആ ഡിഗ്രി എടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് ഒടുവിൽ കാലൻ വന്നു ചേരും.... അതുകൊണ്ട് നിമിത്തമായവരിൽ നിന്നും നിർദ്ദേശങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. മുന്നോട്ട് പഠിക്കണോ വേണ്ടേ. ചിലർ പഠിത്തമെന്ന ലഹരിയിൽ തന്റെ വർത്തമാനവും ഭാവിയുമെല്ലാം വിട്ടു കളയുന്നു, ചതിക്കപ്പെടുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം സ്വയം എടുക്കണം. അച്ഛനമ്മമാരല്ല അത് എടുക്കേണ്ടത്. സ്വയം ജഡ്ജാകൂ. നിങ്ങൾ ശിവശക്തകളാണ്. നിങ്ങളെ ആർക്കും ബന്ധനത്തിലകപ്പെടുത്താനാവില്ല. ആടുകളെ ബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കും, ശക്തികളെ ബന്ധിക്കുവാനാവില്ല. ശക്തികൾ സവാരി ചെയ്യുന്നത് സിംഹത്തിന്റെ പുറത്താണ്. സിംഹം സ്വതന്ത്രനായി നടക്കും, ബന്ധിക്കപ്പെടില്ല. അപ്പോൾ സദാ ബാബയുടെ വലംകൈകളാണ് – ഇത് ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ശരി.

ടീച്ചേഴ്സിനോടൊപ്പം :– സദാ നിമിത്ത സേവാധാരി ആണെന്ന സ്മൃതിയിൽ അല്ലേ കഴിയുന്നത്. ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവൻ നിമിത്തമാക്കി ചെയ്യിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്വം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവന്റേതായില്ലേ. നിമിത്തമായിരിക്കുന്നവർ സദാ ഭാര രഹിതരാണ്. നിർദ്ദേശം കിട്ടി, കാര്യം ചെയ്തു പിന്നെ ഭാര രഹിതരായി. അങ്ങനെയിരിക്കുകയാണോ അതോ ഇടയ്ക്ക് സേവനത്തിന്റെ ഭാരം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ഭാരമുണ്ടെങ്കിൽ സഫലത അനുഭവപ്പെടില്ല. ഭാരമെന്നു കരുതുമ്പോൾ ഒരു കർമ്മവും യഥാർത്ഥമാകില്ല. സ്ഥൂലത്തിൽ പോലും ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഭാരമാണെന്നു തോന്നിയാൽ എന്തെങ്കിലും ഒടിക്കും, പൊട്ടിക്കും, കുറച്ചു തിക്കുമുട്ടലുണ്ടാകും, അസ്വസ്ഥമാകും, എന്നാൽ കാര്യത്തിൽ സഫലത ലഭിക്കുകയുമില്ല. അതുപോലെ ഈ അലൗകിക കാര്യം ഭാരമെന്നു വിചാരിച്ചു ചെയ്താൽ യഥാർത്ഥമാകില്ല. സഫലത ലഭിക്കില്ല. ഭാരം കൂടികൊണ്ടേയിരിക്കും. സംഗമയുഗത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യമെന്നു പറയുന്നത് ഭാര രഹിതമായി പറക്കാൻ സാധിക്കും എന്നതാണ് – ആ ഭാഗ്യമെടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരും. പിന്നെ സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണനായി എന്നു പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം ! അതുകൊണ്ട് സദാ ഭാര രഹിതരായി നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യണം. – അങ്ങനെയെങ്കിൽ സഫലത മൂർത്തിയെന്നു പറയാം. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് കാലിനു ചുവട്ടിൽ ചക്രം പിടിപ്പിച്ച് ഓടാറുണ്ട്, അവർ എത്ര ഭാര രഹിതരാണ്, അതിന്റെ വേഗത എത്ര കൂടുതലാണ്. അതുപോലെ ഓടിക്കുന്നത് ബാബയെങ്കിൽ കാലിനു ചുവട്ടിൽ ശ്രീമത്താകുന്ന ചക്രം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞില്ലേ. ശ്രീമത്താകുന്ന ചക്രം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്വാഭാവികമായും പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗത വർദ്ധിക്കും. സദാ അങ്ങനെയുള്ള സേവാധാരിയായി നടക്കൂ. അല്പം പോലും ഭാരം അനുഭവപ്പെടരുത്. ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവൻ ബാബയാണെങ്കിൽ ഭാരം എങ്ങനെ വന്നു? ഈ സ്മൃതിയിൽ സദാ പറക്കുന്ന കലയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. സദാ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം നമ്പർ വൺ യോഗ്യ സേവാധാരിയെന്ന്. ബാബ, ബാബ, ബാബ എന്നു മാത്രം. ഓരോ സെക്കന്റിലും ഈ അനഹത വാദ്യം മുഴങ്ങണം. "ബാബയും ഞാനും മാത്രം". സദാ അങ്ങനെ ലയിച്ചിരിക്കുമെങ്കിൽ മൂന്നാമതൊരാളിനു ഇടയിൽ വരാനാവില്ല. എവിടെയാണോ രണ്ടു പേരും ലയിച്ചിരിക്കുന്നത് അവിടെ സദാ യോജിപ്പുണ്ടായിരിക്കും, ഇടയ്ക്ക് ആരും കയറി വരില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം ശ്രേഷ്ഠ സേവാധാരി. അങ്ങനെയാണോ? മറ്റൊന്നും കേൾക്കുവാനും പോകണ്ട, കാണുവവാനും പോകണ്ട. കേൾക്കുമ്പോഴും പ്രഭാവമുണ്ടാകും. ബാബയും ഞാനും മാത്രം, സദാ ആനന്ദത്തിലിരിക്കൂ. ധാരാളം പരിശ്രമിച്ചു, ഇനി ആനന്ദം ആഘോഷിക്കുവാനുള്ള സമയമാണ്. ഒരു പാട്ടില്ലേ – ആനന്ദം തന്നെ ആനന്ദമെന്ന്....... എഴുന്നേൽക്കൂ, നടക്കൂ, സേവനം ചെയ്യൂ, ഉറങ്ങൂ – എല്ലാം ആനന്ദത്തോടെ. ധാരാളം നൃത്തം ചെയ്യൂ, സന്തോഷത്തിൽ കഴിയൂ. സേവനത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ നൃത്തമാടികൊണ്ടിരിക്കൂ. അല്ലാതെ

ഞൊണ്ടിയും മുടന്തിയും, വീണും എഴുന്നേറ്റുമല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. സംഗമത്തിൽ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ ആനന്ദമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ധാരാളം ആഘോഷിക്കൂ. സദാ ആനന്ദ കാഴ്ചകളിലിരിക്കൂ. ശരി.

വരദാനം :- കർമ്മങ്ങളുടെ ഗുഹ്യഗതിയുടെ ജ്ഞാതാവായി മാറി ധർമ്മരാജപുരിയിലെ ശിക്ഷകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്ന വികർമ്മാജീത്തായി ഭവിക്കൂ.

ശിക്ഷകളുടെ അനുഭവങ്ങളെയാണ് ധർമ്മരാജപുരി എന്നു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ ധർമ്മരാജപുരി എന്നു വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരു സ്ഥലമില്ല. അവസാനം താൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ യമദൂതന്മാരായി ഭയപ്പെടുത്തുന്ന രൂപത്തിൽ മുന്നിൽ വരും. ആ സമയം പശ്ചാത്താപത്തിന്റെയും വൈരാഗ്യത്തിന്റെയും ആയിരിക്കും. ചെറിയ പാപങ്ങൾ പോലും ഭൂതത്തിനു സമാനമായി തോന്നും. പശ്ചാത്താപം കൊണ്ട് രക്ഷിക്കൂ രക്ഷിക്കൂ (ത്രാഹി ത്രാഹി) എന്നു പറയും. ആ ശിക്ഷകളുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനു കർമ്മങ്ങളുടെ ഗുഹ്യഗതിയുടെ ജ്ഞാതാവായി മാറി സദാ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം ചെയ്യൂ, വികർമ്മാജീത്താകൂ.

സ്ലോഗൻ :- ആരാണോ ശരീരം മനസ്സ് ധനം ഇവയാൽ പൂർണ്ണമായും ബലിയാകുന്നത് അവരാണ് കഴുത്തിലെ മാലയായി മാറുന്നത്.